

Edith Piaf

Skoraj nemogoče je, da kdo še ni slišal za pevko Edith Piaf, saj je kot umetnica s popolnim posluhom in perfektnim glasom ob 42. letnici njene smrti še vedno vodilna pevka francoskega šansona in nasploh svetovnega šansona. Čeprav bi si Edith kot slavno osebnost predstavljali le z odličnim življenjem, je bilo njeno življenje grenko in polno afer, menjavanja moških ter poseganja po mamilih in alkoholu.

Rodila se je 19. decembra 1915 v Parizu v Franciji in umrla 11. oktobra leta 1963. Njeno polno ime je bilo Edith Giovanna Gassion. Že pri treh letih jo je zapustila mati, zato je zanjo skrbela babica, lastnica bordela in kasneje oče, alkoholik. Med tretjim in sedmim letom je bila slepa. Vid se ji je baje povrnil po romanju do Saint Therese de Lisieuxa. S petnajstimi leti je zapustila očeta in postala ulična pevka.

Leta 1935 jo je v nočnem klubu odkril Louis Leplée in jo navkljub močni nervozni spodbudil k petju. Klical jo je La Môme Piaf (mali vrabček). Še isto leto je posnela svoj prvi CD. Igrala je v nekaj filmih kot na primer v filmu 'La garçonne' in v gledališču. Ker je sama bila rojena v nižjem sloju je šele leta 1940 po uspehu igre 'Le Bel Indifférent' začela sklepati prijateljstva z znanimi ljudmi, kot na primer z igralcem Maurice Chevalierjem in pesnikom Jacques Borgeatom.

Kot pevka je dosegla največ uspeha pred II. svetovno vojno in med njo. Njena glasba je odražala njeno tragično življenje, predstavljeno z bridkimi baladami, ki jih je zapela z ganljivim glasom. Njene najbolj znane pesmi so: 'La Vie en Rose' (1946), 'Milord' (1959) in 'Non, Je Ne Regrette Rien' (1960). Med nemško okupacijo je napisala pesem 'La Vie en Rose', s katero je dosegla veliko prepoznavnost. Pela je za visoke oficirje in si s tem prislužila pravico do slikanja s francoskimi vojnimi ujetniki. Slike z njo so ujetniki uporabljali tako, da so izrezali svoje podobe in si s tem omogočili pridobitev ponarejenih dokumentov ter pobeg. Na ta način je rešila veliko Francozov.

Po vojni se je odpravila na turnejo po Evropi, Združenih državah Amerike in Južni Afriki. Med turnejo je predstavila javnosti pevca Charlesa Aznavourja.

Edith Piaf je imela eno hčerko, ki je umrla pri dveh letih. Poročila se je dvakrat, leta 1952 in 1962. Umrla je zaradi raka. Nekaj mesecev pred smrtjo je imela

v Parizu zadnji zelo odmeven koncert, kje je imela komaj toliko moči, da je še lahko stala. Na začetku leta 1963 je posnela zadnjo pesem 'L'homme de Berlin'.

Pokopana je v Parizu, kjer jo je na zadnjo pot pospremlilo preko 40.000 oboževalcev.

V Parizu je v ulici rue Crespin du Gast ustanovljen tudi njen muzej.

Danes se je še vedno spominjamo kot eno najboljših pevk iz Francije. Njeno življenje je bilo življenje ostrih kontrastov: slava proti bridkemu tragičnemu osebnemu življenju in njena majhna figura na odru napram zvočnemu in donečemu glasu.

